DIN NOU ÎN FAȚA ARBITRILOR...

Campionatul republican de patinaj artistic — ediția 1969 — a programat, în Capitală, prima fază (de club). A fost, pentru majoritatea patinatorilor bucureșteni, o reîntîlnire cu gheața de concurs și notele arbitrilor, dar numai în cadrul a două figuri obligatorii. Astfel că, privind foile de clasamente, o idee prea clară nu se poate face asupra raportului valoric existent între viitorii concurenți la fazele următoare ale campionatelor.

Deocamdată, consemnăm afluența de participare la categoriile mici, în special la fete (15 la începătoare și 14 la copii II). Acesta reprezintă un punct bun, mai ales dacă este completat și de justificarea unor perspective certe și a unei pregătiri corespunzătoare, pentru fiecare caz în parte. Ceea ce — să fim sinceri — nu este totdeauna așa...

Avansînd pe scara categoriilor, numărul concurenților descrește. Fenomenul este normal, aci acționînd legile selecției. Dar nici situația de a avea un singur concurent la seniori, sau la unele categorii de băieți, nu se mai încadrează în limite firești. Ca să nu mai vorbim de proba perechilor, unde continuă să domnească o sărăcie lucie. Oare atîtea intenții bune (exprimate și în presă !) nu pot fi, o dată, traduse în fapt ?

Pentru încheiere, facem o selecție printre rezultatele tehnice : ÎNCEPĂTORI *băieți :* 1. C. Neagu (Dinamo) 3—14,2 p. *Fete:* 1. Emilia Țibula (Din.) 3—15,5 p. COPII II *băieți :* 1. D. Tudoraș-cu (Constructorul) 4—31,4 p. *Fete :* 1. Mihaela Paraschiva (Constr.) 3—44,0 p. COPII I *băieți :* 1. L. Cazacu (IEFS) 3—48,6 p. *Fete :* 1. Valentina Buciumeanu (Șc. sp. 2) 3—69,3 p ; 2. Sorina Sfetcu (Din.) 8—44,4 p. JUNIORI II *băieți :* 1. O. Goga (IEFS) 3—56,0 p ; 2. M. Ion (Șc. sp. 2) 6—51,6 p. *Fete :* 1. Adriana Preda (Constructorul) 3—56,0 p. JUNIORI I *băieți :* 1. A. Bulete (Șc. sp. 2) 3—66,1 p ; 2. M. Popescu (Constructorul) 6—64,0 p ; 3. L. Cozia (Constr.) 9—54,5 p. *Fete :* 1. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 3—68,0 p ; 2. Doina Mitricică (Șc. sp. 2) 6—65,0 p. SENIORI, *băieți :* 1. E. Tăujan (IEFS) 3—78,0 p. *Fete :* 1. Constanța Ionescu (Constr.) 3—88,8 p ; 2. Rodica Didă (IEFS) 6—82,2 p ; 3. Doina Ghișerel (Șc. sp. 2) 9—76,8 p. *Perechi :* 1. Daniela Popescu - Marian Chiosea (Dinamo) 3—38,2 p.

Rd. V.

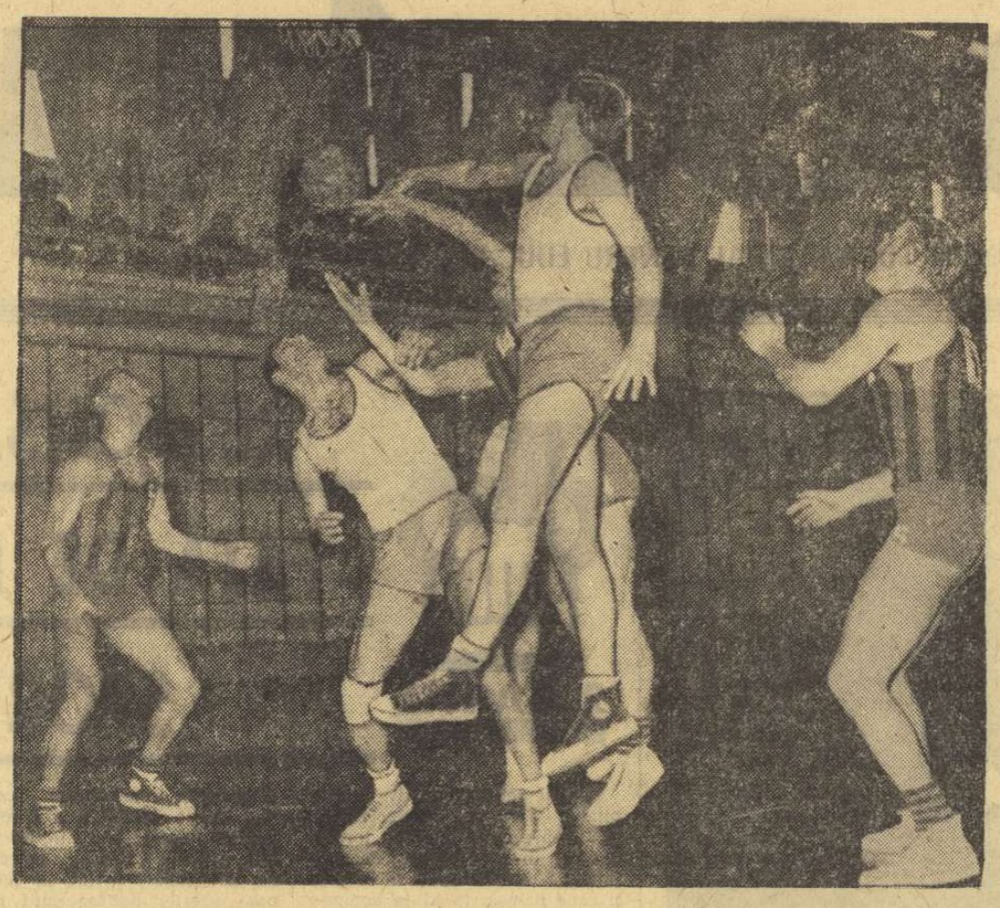

Cinci jucători în luptă pentru balon : Ivanici și Ionescu se opun pătrunderii lui Bulat. Imagine din partida I.C.H.F.—Universitatea Timișoara (55—54)

Foto : A. NEAGU

SUB PAŃOU...

Derbiul etapei, meciul Universitatea Cluj-Dinamo București a debutat cu un moment festiv îndelung aplaudat. Gazdele au oferit maestrului emerit al sportului, *Mihai Albu* (cu cîțiva ani în urmă purtător al tricoului clujean) o frumoasă cupă în semn de omagiu pentru bogata sa activitate din ultima vreme.

● Nu am înregistrat cîte decizii eronate au dictat arbitrii I. Șerbănescu și M. Tănăsescu la capătul partidei I.C.H.F.—Universitatea Timișoara, mult comentată duminică dimineața în sala Dinamo. Un singur lucru am reținut însă : *lipsa lor de curaj în luarea unei hotăriri la ultima fază a meciului*, fapt care a provocat nemulțumiri justificate în ambele tabere, dar mai ales în cea a jucătorilor timișoreni, care s-au considerat mai mult nedreptățiți.

● Accidentul lui Dragoș Nodevici, care l-a pus pe internaționalul nostru în neplăcuta situație de a nu mai continua jocul cu Politehnica Brașov, a dat o șansă neașteptată lui V. Gheorghe de a reveni în „5"-ul de bază al Stelei. Și fostul centru al naționalei nu a ratat ocazia, atrăgînd în mod serios atenția antrenorului său printr-o evoluție deosebit de eficace.

● Radu Diaconescu a jucat excelent la Cluj, fiind unul din principalii realizatori ai victoriei dinamoviste, fapt care l-ar fi îndrituit să aspire la un loc în echipa săptămînii. Ieșirea sa nervoasă de la sfîrșitul partidei, dezaprobată de spectatori, l-a scos din discuție...

CLASAMENT DUPĂ 13 ETAPE

1. Din. Buc.	13	13	0	1099— 883	26
2. Steaua București	13	12	1	1130— 865	25
3. Rapid Buc.	13	9	4	1018— 953	22
4. Poli. Buc.	13	8	5	890— 838	21
5. „U" Timiș.	13	7	6	974— 941	20
6. „U" Cluj	13	5	8	878— 891	18
7. I.E.F.S.	13	5	8	810—843	18
8. Poli G-ți	13	5	8	877—930	18
9. Poli. Bv.	13	5	8	841— 959	18
10. I.C.H.F. București	13	4	9	858— 940	17
11. Farul	13	4	9	789— 865	17
12. Poli. Iași	13	1	12	821—1077	14

Programul etapei viitoare (2 februarie) : Politehnica București — I.C.H.F. ; Dinamo — Politehnica Galați ; Rapid — Universitatea Cluj ; Farul — I.E.F.S. ; Universitatea Timișoara — Steaua ; Politehnica Brașov — Politehnica Iași.

ECHIPA SĂPTĂMÎNII
ALBU — IECHELI — NOVAC — RUHRING — DEMIAN (V. GHEORGHE)

CUI FOLOSEȘTE?

Un confrate — foarte avizat de altminteri — manifestă de cîtva timp, în cadrul interesantei rubrici din „Magazin", o solicitudine cu totul specială vizavi de cel care a fost, nu de mult, eroul unui incident penibil pe străzile Pitești — mai precis, autorul unei agresiuni verbale împotriva unui coleg de breaslă. Astfel, exact în ziua cînd apărea în „Sportul" o luare de poziție a subsemnatului (vezi nr. 402-5836 din 1968), confratele găsea de cuviință să elogieze darurile sportive ale fotbalistului cu pricina, taxînd cu maximă indulgență atît actul degradant la care ne referim, cît și implicațiile sale. Atitudinea aceasta a avut darul să surprindă neplăcut — precum se va vedea — nu numai pe semnatarul rubricii de față. Iată că după succesul de pe Wembley, Valeriu Mironescu amplifică nedumeririle noastre. De astă dată, gestul devine șocant, iar replica inerentă.

În fond, lucrurile sînt limpezi. Fotbalistul X, jucător înzestrat, dar inegal, nu-și onorează anvergura tehnică printr-un comportament adecvat, dincolo de porțile arenei ; la un moment dat, carențele sale morale erup violent într-o manifestare huliganică împotriva unui reprezentant al presei, care „și-a permis" să-l noteze cu 7 ! ! Urmează, evident, relatarea incidentului și considerațiile de rigoare. Nu urmează — la fel de evident, din păcate — nici un fel de măsuri coercitive, deși, pentru o culpă similară, altundeva (în Italia, de pildă), sancțiunea cea mai blîndă ar fi suspendarea pe un an. Ba, culmea, — ceea ce urmează, este pledoaria (repetată) în favoarea culpabilului, al cărui principal exponent ține să fie, cu perseverență, unul dintre confrații noștri.

Ce trebuie să înțelegem din atitudinea menționată ? De vreme ce V. M. nu exprimă îndoieli cu privire la veridicitatea faptelor, iar faptele respective nu sînt de natură să pună în discuție calitățile „sportive" ale împricinatului, ci „doar" și exclusiv fizionomia sa morală — adică un element nu tocmai secundar, asupra căruia însuși V. M. a insistat în alte împrejurări, cu argumente peremptorii — ce rost are să încurcăm, de astă dată, țițele, confundînd metatarsul cu circumvoluțiile ? Fără îndoială, se vor găsi partizani ai „simplificării", ai „indulgenței", ai „non-conformismului" (?!?) — care să exclame, la unison cu V. M. : **„Lăsați-i în pace pe fotbaliștii talentați, chiar dacă-și fac de cap în particular !"** Se vor găsi, probabil, ceva mai greu, chiar și partizani ai ideii că una din măsurile ce se impun cu stringență, după performanța de la Londra, este reintroducerea în lot a celebrului jucător X, fost „senator de drept" al primei reprezentative, născut, cică, dintr-o minge de fotbal — pentru ca el să ne demonstreze, în continuare : a) cum se joacă excelent acasă (uneori) și submediocru în deplasare (de obicei) ; b) cum poți fi foarte bun pe teren și foarte rău pe stradă, în local, în sînul familiei etc, etc...

Mă întristează însă faptul că un gazetar de specialitate a găsit un promotor al acestei optici, combătînd energic adevăruri elementare.

Dar, cine știe, n-ar fi exclus ca noi, comentatorii mai mult sau mai puțin avizați, să devenim subiectivi, în anumite împrejurări — în timp ce publicul gîndește altfel, tratînd cu ironie, cu indignare, cu indiferență, chiar — opiniile noastre... Voi recurge, pentru edificare (parțială, firește) la două citate din sutele de scrisori pe care le-am primit în ultimul timp, apropo de articolul meu intitulat „Tăcerea" și de „Gînduri despre jucători", al confratelui V. M.

Iată ce spune O. Zornescu, din București, str. Academiei nr. 1, referindu-se la „cazul Dobrin" :

„Nu înțeleg de ce mai stricați hîrtia și cerneala... Acum 30 de ani, asemenea jongleri ai mingii se găseau cu sutele, pe diverse terenuri virane ale Capitalei... Gîndiți-vă ce s-ar întîmpla dacă această „stea" ar trebui să-și cumpere echipamentul de joc, dacă ar fi învățat carte pe spezele proprii, și dacă ar face antrenamente SINGUR, așa cum au făcut pe vremuri mai toți marii jucători pe care azi îi vedem din cînd în cînd la televizor, în pauza unor meciuri importante. Poate că, în asemenea condiții ar învăța să joace fotbal ceva mai bine și ar căpăta, în plus, simțul respectului și al modestiei — calități destul de absente la majoritatea vedetelor de astăzi..."

La rîndul său, dr. Vasile Bubulac, medic primar la spitalul nr. 1 Oradea, exprimîndu-și dezacordul cu aprecierea asupra lui Dobrin, conținută în articolul „Rînduri despre jucători" — conchide astfel :

„Pentru salvgardarea adevărului, a principiilor sănătoase, pentru asigurarea viitorului, mai ales — să ne ridicăm împotriva răului, să-i scurmăm la rădăcină și să smulgem aceste rădăcini, la nevoie — chiar dacă operația doare !"

Îmi vine greu să cred că vreunul dintre confrații mei ar avea ceva de obiectat împotriva unor opinii și îndemnuri atît de salutare.

Dan DEȘLIU

„Cupa clubului sportiv Sinaia" inaugurează — azi — sezonul intern de bob

SINAIA, 27 (*prin telefon, de la trimisul nostru*). Luni dimineața, la ora matinală cu care tinde să ne obișnuiască bobul, s-a dat startul în prima manșă cronometrată a anului, totodată, și ultima înaintea primului concurs pe 1969 — *„Cupa clubului sportiv Sinaia"*. Frigul, care s-a făcut bine simțit, a folosit pîrtiei.

Cu toate că la această ultimă manșă de antrenament, în fapt luare de contact oficială urmată de închiderea pîrtiei, cronometrajul nu a fost electric, ceea ce pune unele rezultate sub semnul îndoielii, în linii mari pretendenții la întîietate se pot întrezări. Iată, de altfel, cifrele anunțate prin stația de radioamplificare a concursului : Stoica - Lospă (Clubul sportiv Sinaia) 1:12,72 ; Răscanu - Cotacu (Voința Sinaia) 1:15,22 ; Hogea - Cristo Crist (A.S.A. Brașov) 1:15,42 ; Tătaru - Gavrilă (Bucegi Sinaia) 1:17,22 ; Nedelcu - Cerniu (A.S.A. Brașov) 1:17,34 ; Dragomir - Moiceanu (Carpați Sinaia) 1:17,42 ; Stoian - Hancaș (Voința Sinaia) 1:17,82 ; Beldiga - Neagoe II (Steagul roșu) 1:18,08 ; Benghiu - Tătuță (Carpați Sinaia) 1:20,20 ; Voicu - Stafie (Voința București) 1:20,32 ; Vulpe - Pascu (Voința Sinaia) 1:21,08 și Bogdan - Panaitescu (Clubul sportiv Sinaia) 1:24,42.

Competiția inaugurală a sezonului intern se va disputa, deci, marți, de-a lungul a numai două manșe, organizatorii ținînd cont, în mod justificat, de stadiul incipient în care se află pregătirile specifice ale boberilor. În continuare, însă, după o altă zi de antrenamente oficiale, va urma o a doua competiție, iar apoi, pe durata întregului sezon, desigur în funcție de starea pîrtiei, se va menține acest accentuat ritm de concurs-antrenament. Iată, în continuare, din rezultatele recente din... hochei, sport aflat la primii pași în localitate : Clubul sportiv Sinaia I — Clubul sportiv Sinaia II 4—2 ; Clubul sportiv Sinaia (copii) — Liceul Sinaia (juniori) 5—3.

G. RUSSU-ȘIRIANU

Întrecerile micilor fondiști din județul Prahova

AZUGA, 27 ianuarie. Ninsoarea și temperatura scăzută nu a constituit o piedică pentru cei mai mici, dar — în același timp — și cei mai talentați copii și juniori din județul Prahova care s-au întrecut, astăzi, pe pîrtia de la Șatul nou-Azuga.

Întrecerile au contat pentru faza a II-a județeană din cadrul centrelor de copii pe țară, precum și pentru faza județeană a campionatului republican la juniori mici.

Excelent organizată — sub toate aspectele — competiția s-a bucurat de o largă participare atît a micilor concurenți, cît și a spectatorilor care au încurajat permanent efortul „viitorilor campioni". Se mai cuvine remarcat talentul și foarte buna tehnică a multora dintre copii, rod al muncii serioase depuse de antrenorii Elena Tom (Centrul Azuga) și Dumitru Enache (Centrul Bușteni). Iată rezultatele tehnice :

1 500 m, copii — fete : 1. Revăț — Azuga ; *3 000 m, copii — băieți :* 1. Cristian Dicianu — Azuga, 2. Stelian Pințoi — Azuga, 3. Ion Zărnescu — Bușteni, 4. Dan Dogaru — Azuga ; *3 000 m junioare mici, campionat republican, faza județeană :* 1. Maria Petcu — Textila Azuga, 2. Mariana Secherim — Textila Azuga, 3. Elena Bucur — Caraiman Bușteni, 4. Silvia Secherim — Textila Azuga ; *5 000 m, juniori mici, campionat republican, faza județeană :* 1. Dan Pință — Textila Azuga, 2. Constantin Dancs — Textila Azuga, 3. Nicolae Crivăț — Textila Azuga, 4. Vasile Munteanu — Caraiman Bușteni.

La startul Maria Petcu (Azuga), cîștigătoarea probei de 3 km junioare mici

Victor ZBARCEA
corespondent

CONCURSURI ÎN ȚARĂ

CLUJ

Organizat de Centrul de schi de pe lîngă Școala generală nr. 1, concursul desfășurat pe Dealurile Florești, sub denumirea *„Fulg de zăpadă"*, s-a bucurat de participarea a numeroși elevi ai liceelor și școlilor generale din Cluj. Au luat startul 70 de băieți și, din păcate, foarte puține fete. Cîștigătorii singurei probe desfășurate (slalom uriaș) : *elevi din licee :* Constantin Saramet (Lic. nr. 16), Marta Toma (Lic. „Gh. Coșbuc") ; *școli generale, elevi pînă la 12 ani :* Ladislau Farkas (Lic. „Nicolae Bălcescu"), *fetițe :* Ileana Daniel (Lic. nr. 11) ; *băieți peste 12 ani :* Virgil Costea (Lic. „Emil Racoviță"), *fete :* Eva Muszi (Lic. „Nicolae Bălcescu").

În aceeași zi, asociația sportivă Voința, în colaborare cu comisia județeană de specialitate, a organizat un concurs de slalom uriaș deschis tuturor categoriilor. *La seniori*, Geza Tömöri (Universitatea) a cîștigat detașat primul loc, urmat de Ladislau Kacso (Voința) și Alexandru Tiriac („U"). Cîștigători : *juniori :* Arpad Kacso (Voința), *seniore :* Maria Szelle (Voința). **(Petre Nagy — corresp.)**

VATRA DORNEI

Pe pîrtiile stațiunii balneare și-au disputat întîietatea peste 70 de schiori din Gura Humorului, Cîmpulung, Vatra Dornei și Iacobeni, precum și copiii de la Școala sportivă din Vatra Dornei. Primii clasați : *fond (masculin) 5 km :* Ilie Savu (Cîmpulung), *feminin (3 km) :* Paraschiva Cojocaru (Cîmpulung), *băieți, 2 km :* Constantin Tiron (Vatra Dornei), *fetițe 2 km :* Cornelia Mititelu (Vatra Dornei), *ștafeta 3 x 5 km masculin :* Cîmpulung, *3 x 3 km feminin :* Cîmpulung ; *slalom special masculin :* Ladislau Pall (Vatra Dornei), *slalom special feminin :* Elena Boiarinov (Vatra Dornei), *slalom uriaș masculin :* Ladislau Pall, *slalom uriaș feminin :* Elena Boiarinov. **(Pavel Spac — corespondent)**

MEXICO 68 COMENTARII OLIMPICE

TENDINȚE SPRE ECHILIBRU ÎN VOLEIUL MASCULIN

● Sovieticii la a doua medalie olimpică de aur ● Comportări inegale, surprize de proporții ● Două concepții în dispută ● Japonezii O.K., campionii mondiali K.O. în final.

La a doua sa prezență în programul Jocurilor Olimpice (prima fiind la Tokio 1964), voleiul a avut la Ciudad de Mexico o neașteptat de numeroasă asistență, stîrnită și de pertinenta popularizare susținută de ziariștii locali. Astfel, deși tradiția voleibalistică — mai puțin sedimentată în rîndul locuitorilor țării aztece în comparație cu cea niponă — părea să-i refuze acestui sport cadrul specific marilor confruntări întîlnit la Tokio, totuși mexicanii au contrazis această ipoteză luînd cu asalt Palatul sporturilor, unde zilnic s-au înregistrat, în medie, 7—8000 de spectatori.

Interesul destul de ridicat pentru turneul olimpic de voleiul este explicabil nu numai prin participarea echipelor gazdă (lipsite, de altfel, de șanse la medalii), ci mai ales prin prezența renumitelor formații ale U.R.S.S., campioană olimpică și europeană, Cehoslovaciei, campioană mondială și deținătoarea locului II la europenele de la Istanbul, Japoniei, Poloniei și R.D.G., echipe care au progresat mult în ultimul timp și au intervenit totdeauna decisiv în disputa medaliilor. Aceasta la băieți. La feminin, prezența „vrăjitoarelor" nipone, deținătoare ale titlurilor mondiale și olimpice, precum și aceea a jucătoarelor sovietice, campioane ale Europei, a polonezelor sau coreencelor — cu frumoase cărți de vizită — au captat din ce în ce mai mult atenția publicului mexican.

NIVELARE VALORICĂ LA MASCULIN

Turneul olimpic a dat loc unor dispute deosebit de interesante și spectaculoase care au ținut în continuă tensiune publicul spectator, pînă în ultima zi, cînd s-au hotărît toate medaliile !

Meciurile finale au prilejuit voleiului sovietic o strălucită victorie : cîștigarea titlurilor, la fete și la băieți.

După părerea specialiștilor prezenți la Mexico, turneul masculin nu s-a deosebit prea mult de cel de la Tokio. „Categoric — sublinia trimisul special al ziarului praghez „Rude Pravo", Paul Zdenek — despre Mexico nu se va vorbi ca de un loc unde s-a produs o cotitură în volei". În plus, cei care au urmărit „de visu" partidele au ajuns la concluzia că se observă o tendință de nivelare a valorii primelor 6—7 echipe din lume, determinată de ascensiunea rapidă a unora mai puțin creditate pînă acum. „Există astăzi un echilibru mondial", începea constatarea sa revista cehoslovacă de specialitate „ODBIJENA KOSIKOVA".

Comentînd rezultatele înregistrate de campioana lumii (Cehoslovacia), Paul Zdenek precizează : „Aruncînd o privire asupra clasamentului vedem că nu am confirmat nici medalia de argint de la Tokio, nici titlul de campioni mondiali. Dar medalia de bronz de la Mexico are cel puțin aceeași valoare cu argintul de la Tokio. A fost plătită chiar mult mai scump. Locul III nu constituie un insucces. LA POZIȚIA NOASTRĂ TINDEAU, LA MEXIC, MULTE ECHIPE. Am avut atîtea întîlniri de 5 seturi și deseori a lipsit puțin ca meciul să fie pierdut. Echipa noastră a făcut, cred, tot ce i-a stat în putință"... Și mai departe, referindu-se la meciul decisiv : „Bineînțeles, băieții noștri au vrut să cîștige. De data aceasta însă, pur și simplu, nu au putut, a fost peste puterile lor. Echipa U.R.S.S. era în superioritate fizică și psihică. Voleibaliștii sovietici nu au jucat totuși excepțional. I-am văzut jucînd alteori mult mai bine, dar de astă dată totul a pledat în favoarea lor".

(Într-adevăr, campionii mondiali, care susținuseră nu mai puțin de 4 meciuri a cîte 5 seturi și pierduseră pe cel cu polonezii, au căzut în final și fizic și moral).

Antrenorul naționalei masculine franceze, Georges Derose își intitulează astfel unul din capitolele comentariului său publicat în organul oficial al F.F.V.B. : „O anumită nivelare", pe care și-o explică prin multiplicarea relațiilor internaționale la nivel de tehnicieni și nu numai ale echipelor prin ușurința comunicării între cele mai diferite țări, prin aceea că competițiile internaționale au început să se generalizeze, grupînd din ce în ce mai mulți participanți.

În reportajele lor, mulți ziariști au tras semnalul de alarmă asupra acestei situații, dînd a înțelege tehnicienilor din țările lor că lucrul hotărîtor — în condițiile unei bune pregătiri fizice, cum s-a observat la Mexico — este tehnica jocului și pregătirea morală, cu care, de altfel, învingătorii și secundanții lor au reușit să domine o competiție destul de echilibrată.

VICTORIA TENACITĂȚII ȘI A TEHNICITĂȚII

Natura spectaculară a jocurilor și pregătirea fizică bună evidențiată la majoritatea echipelor nu au înșelat însă ochiul format al specialiștilor, care au catalogat totuși turneul olimpic masculin sub nivelul ultimelor confruntări de anvergură : Olimpiada de la Tokio, campionatul mondial de la Praga, campionatul european de la Istanbul. De fapt, punînd pe seama altitudinii acest lucru, ei consideră că întrecerea a fost inegală în ceea ce privește comportarea echipelor datorită dificultăților de recuperare, accentuate prin lungimea turneului. Victoria reprezentativelor sovietice s-a datorat în primul rînd acomodării mai ușoare la condițiile impuse de turneu, mai bunei rezistențe a jucătorilor, precum și tenacității lor. Sovieticii, cu veșnic tînărul Mondzolevski (34 de ani), au avut o evoluție ascendentă, după surprinzătoarea înfrîngere suferită în prima zi.

Postarea pe locul doi a tinerei formații japoneze, aparent surprinzătoare, se datorează jocului ei tehnic, acrobatic și în viteză, în fața căruia puține echipe s-au salvat de la ridiculizare. Iar, dacă nu cedau în fața campionilor mondiali (după ce cîștigaseră 2 seturi la 2 și 3 și conduceau în cel de-al treilea cu 5—1), niponii plecau, fără îndoială, de la Mexico cu medaliile de aur !

CONCEPȚII TEHNICO-TACTICE

Remarcabilă la japonezi este, după cum spuneam, viteza acțiunii. După aprecierile specialiștilor, ei își construiau atacurile (din momentul preluării) de trei ori mai repede decît jucătorii echipei R.D.G. — cea mai lentă — și de două ori mai repede decît media celorlalte echipe. Pasa întinsă din preluare ajungea la coordonator, aflat lîngă fileu, care o distribuia derutant puțin de-asupra plasei. Atacul astfel conceput fentează de cele mai multe ori blocajul advers sau îl găsește nepregătit. Uneori adversarul nu are timp nici măcar să se organizeze în teren, după execuția serviciului, pentru că niponii atacă deja (mingea nestînd decît circa 2 secunde în circuitul descris anterior). De aceea, o dată în plus, jocul japonezilor a întrunit sufragiile tuturor celor prezenți la turneul olimpic.

În cealaltă extremă s-a situat metoda bazată pe pasa înaltă, metodă utilizată cu precădere de jucătorii germani și care cere un plus de efort fizic și mai multe riscuri (trimiteri afară din teren, posibilitatea organizării blocajului advers și a apărării în general, timpul de concepere a atacului fiind de circa 6 secunde).

Din punct de vedere tactic, o certitudine : blocajul devine o armă din ce în ce mai hotărîtoare pentru soarta unei partide. „Prin el, spunea Georges Derose, se pierd (sau se marchează) tot mai multe puncte". Această situație pusă clar în evidență de turneul olimpic, naște necesitatea sporirii procedeelor tactice în atac. Și aici s-au remarcat, ca și în alte rînduri, două școli : cea japoneză și cea a țărilor est-europene. Prima se caracterizează prin continua mișcare a jucătorilor la fileu, coordonatorul fiind aici un simplu (dar perfect) instrument de precizie. Cea de a doua se axează pe inteligența și tehnica personală a ridicătorului, căruia i se lasă total inițiativa.

O altă constatare : serviciul și-a accentuat tendința de a deveni o armă tactică. De la jocurile urmărite la turneul olimpic, Derose a desprins trei variante principale : serviciul plutitor, foarte întins pe fileu și plasat (cel mai des folosit) ; serviciul puternic, care surprinde deseori pe specialiștii preluării sistem „manșetă" (cu două mîini, de jos), obișnuiți cu serviciul plutitor ; și serviciul înalt, „luminare", efectuat cu maximum de efect, utilizat mai ales de către jucătorii din echipa Cehoslovaciei.

Această Olimpiadă, plină de învățăminte, a reliefat — din nou — necesitatea suppleței și elasticității palmelor și degetelor prin care se reduce mișcarea întregului corp și se facilitează pasele de sus și mai ales din săritură.

Confruntarea dintre cele două modalități de joc, japoneză și est-europeană nu a dat deplin cîștig de cauză niponilor, deși jocul lor — repetăm — a primit adeziuni quasi unanime din partea tehnicienilor. Mulți dintre aceștia propun naționalelor lor (chiar și Paul Zdenek) turnee lungi în Japonia. Cauza înfrîngerii suferite de asiatici în fața cehoslovacilor și sovieticilor este pusă mai ales pe seama tinereții și a lipsei lor de experiență.

Voleibaliștii japonezi au făcut greșeala (unică) în jocul cu cehoslovacii, de a se fi considerat, ca de obicei (cîștigaseră ușor la toate celelalte echipe, cu excepția U.R.S.S., cu 3—0), învingători, conform planului lor de economie, în condițiile unei scurte perioade de recuperare.

De fapt, în aceste condiții, marea majoritate a echipelor și-au fixat țeluri minimale, asupra cărora și-au concentrat toate eforturile : Japonia pentru meciul cu Cehoslovacia, Belgia pentru cele cu Braziliia și Mexic, Braziliia pentru meciul cu Mexicul etc.

SURPRIZE

Turneul final a debutat cu o lovitură de teatru : campioana olimpică de la Tokio părăsea terenul învinsă de echipa S.U.A. — fără nici o pretenție la medalii — cu 2—3 și fără umbră de îndoială în privința corectitudinii rezultatului. Mulți comentatori ai senzaționalei surprize, au pus victoria americanilor pe seama pregătirii psihologice excelente a acestora. Învingătorii nu visau — desigur — un rezultat favorabil și, așa știind lucrurile, au luptat degajat, fără nervi, știind că — spre deosebire de adversarii lor — nu au nimic de pierdut.

Senzațională, stîrnind vîlvă în lumea voleiului, a fost și înfrîngerea, în mai puțin de o oră, a campionilor mondiali de către U.R.S.S. în timp ce la Tokio cele 2 echipe au jucat aproape 3 ore. De cealaltă mare surpriză, meciul Japonia — Cehoslovacia, am mai vorbit.

De asemenea, notăm la acest capitol acel 3—1 obținut de polonezi în fața cehoslovacilor, precum și rezultatele contradictorii dintre echipele care au ocupat poziții la mijlocul clasamentului (R.D.G., Polonia, Bulgaria, S.U.A.).

Aurelian BREBEANU

RESPONSABILITATE FAȚĂ DE DESTINELE SPORTULUI

(Urmare din pag. 1)

prin sport pentru elevii de toate vîrstele.

Locul I în această întrecere de anvergură, în care au fost antrenate toate sectoarele Capitalei, constituia rezultatul unei activități pline de abnegație și dăruire a unui colectiv de specialiști și de activiști destoinici, inițiativei și preocupării de care a dat dovadă președintele acestui consiliu, profesorul ION SFETCU.

De altfel, apreciata sa carte de vizită (în activitatea de conducere pe care a desfășurat-o timp de 8 ani la cluburile „Școlarul", „Rapid" și Consiliul pentru educație fizică și sport al Sectorului 6, Ion Sfetcu a realizat, cu prisosință, tenacitate, importante obiective ale sportului de masă și de performanță) i-au îndreptățit pe cetățenii circumscripției electorale nr. 15 a Sectorului 6 să-l propună pe profesorul Ion Sfetcu candidat al Frontului Unității Socialiste în Consiliul popular al sectorului.

„Vechi activist pe tărîmul activității sportive — spunea, în adunarea cetățenilor desfășurată în aula Institutului de cercetări zootehnice, tovarășul Gheorghe Zărnea, șeful comisiei de propagandă a clubului sportiv Progresul — Ion Sfetcu a demonstrat, pe lîngă o impresionantă putere de muncă, capacitate organizatorică și spirit inventiv, abnegație și dăruire pentru cauza pe care o slujește. Încredințîndu-i mandatul de candidat al Frontului Unității Socialiste am ferma convingere că profesorul Sfetcu va confirma și în ceea ce privește treburile obștești aceleași calități de gospodar harnic și priceput de care a dat dovadă în activitatea sa pe tărîmul sportiv".

Abordat, pentru o discuție în... perspectivă, proaspătul candidat al Frontului Unității Socialiste ne-a declarat :

— *Cunoscînd imensul rol pe care îl are sportul în dezvoltarea fizică și morală a tineretului și a poporului în general, acord acestei activități un rol de frunte și, în condițiile alegerii mele, voi lupta pentru promovarea acestei idei. Voi încerca să introduc sportul în cît mai multe familii, să atrag cît mai mulți cetățeni către viața secțiilor sportive ce funcționează în perimetrul sectorului 6 și, cînd va fi cazul, spre clubul de performanță Progresul.*

Avem deplina convingere că aceste proiecte vor primi din partea cetățenilor circumscripției electorale nr. 15 totală adeziune și că ei îl vor sprijini pe alesul lor pentru ca, în viitoarea legislatură, să facă din aceste proiecte, fapte.